

mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer, de l'11 de maig de 1995, s'han de lliurar als membres del Sistema, que han d'afectar els actius líquids a què es refereix l'article 7 amb la finalitat de cobrir la reserva en garantia fins a l'import corresponent a cada membre del Sistema i arribar a un import conjunt inicial no inferior als 94,1 milions d'euros de cobertura que estableix l'article 6.

Quan el membre del Sistema tingui cobertes totalment les seves reserves en garantia, els rendiments eventuals dels actius en què estiguin materialitzades han de ser plenament disponibles.

3. La cancel·lació dels dipòsits a l'INAF i l'afectació dels actius líquids indicada en l'apartat anterior s'ha de dur a terme en el termini màxim d'un mes a partir de la determinació per la Comissió Gestora de les reserves que s'han de constituir per cada membre del Sistema, a la vista dels imports dels dipòsits d'efectiu coberts i els dipòsits de valors coberts a cadascuna de les entitats bancàries, el 31 de desembre del 2010.

Disposició derogatòria

1. Queden derogades totes les disposicions reguladores del règim de dipòsit de reserves en garantia pel que fa a les entitats bancàries, que continuaran vigents per a la resta de les entitats integrades al sistema financer excepte les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat i, en particular, les següents:

a) Article 3 i disposició transitòria cinquena de la Llei de regulació de reserves en garantia de dipòsits i d'altres obligacions operacionals a mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer, de l'11 de maig de 1995.

b) Decret d'homologació com a fons públics, a l'efecte de complir el coeficient d'inversions obligatòries de determinats dipòsits a l'Institut Nacional Andorrà de Finances, del 22 d'agost de 1994.

c) Llei sobre la remuneració de les reserves en garantia de dipòsits i altres obligacions operacionals que han de mantenir i dipositar les entitats enquadrades en el sistema financer, del 4 de juliol del 2001.

2. Queden derogades les disposicions legals de rang igual o inferior en el que quedin afectades per aquesta Llei.

Disposició final primera. Modificació de disposicions reguladores dels dipòsits de les reserves en garantia de les entitats integrades en el sistema financer

1. Es modifica l'article 17 de la Llei d'ordenació del sistema financer, aprovada el 27 de novembre de 1993, que queda redactat com segueix:

“Article 17

Dipòsit de reserves en garantia

1. A més del capital social, les entitats no bancàries integrades en el sistema financer tenen l'obligació de mantenir unes reserves mínimes de fons propis que han de ser dipositades a l'Institut Nacional Andorrà de Finances, en garantia de les seves obligacions operacionals, amb l'única excepció de les entitats -no bancàries- de crèdit especialitzat.

2. El Govern, mitjançant reglament i amb els límits màxims establerts en aquesta Llei, a proposta del ministre encarregat del Departament de Finances, ha de fixar amb l'informe previ de l'INAF, els barems que s'han d'aplicar en la constitució dels dipòsits referits, en funció de la naturalesa de l'activitat de l'entitat.

3. El Consell General, mitjançant una regulació específica, ha de fixar els límits màxims aplicables per aquest concepte i els imports mínims exigits a cada entitat, en funció de la naturalesa de la seva activitat.

4. Les condicions que s'han d'aplicar als referits dipòsits les ha d'establir el Govern.”.

2. Es modifica l'apartat b) de l'article 16 de la Llei de Regulació del règim disciplinari del sistema financer, del 27 de novembre de 1997, que queda redactat com segueix:

“b) L'incompliment de les normes vigents en matèria de garantia de dipòsits.”.

Disposició final segona. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 2 de febrer del 2011

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Llei 2/2011, del 2 de febrer, dels procediments especials relatius al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries, dels efectes civils del segrest internacional de menors, i de la custòdia de menors

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 2 de febrer del 2011 ha aprovat la següent:

Llei 2/2011, del 2 de febrer, dels procediments especials relatius al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries, dels efectes civils del segrest internacional de menors, i de la custòdia de menors

Exposició de motius

Les vies processals vigents al Principat per dur a terme l'execució de sentències estrangeres amb efectes civils a Andorra són la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre de 1993, i la Llei qualificada de la justícia, del 3 de desembre de 1993.

L'adopció per part d'Andorra de tres convenis internacionals en matèria de dret internacional privat -el Conveni sobre el reconeixement i l'execució de decisions relatives a les pensions

compensatòries, fet a l'Haia el 2 d'octubre del 1973; el Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, fet a l'Haia el 25 d'octubre del 1980, i el Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors, fet a Luxemburg el 20 de maig del 1980- requereix l'existència d'una normativa que permeti, amb més eficàcia i celeritat, el reconeixement i l'execució de decisions judicials i administratives recaigudes en les matèries afins.

Aquesta Llei completa la via processal vigent i proposa un procediment simplificat i accelerat per reconèixer les decisions estrangeres sobre aquestes matèries especialment sensibles, que exigeixen una actuació judicial i administrativa àgil, ràpida i eficaç.

Atès que ningú no entendria que les decisions estrangeres poguessin tenir un procediment d'execució més abreujat que les decisions recaigudes en l'àmbit intern en les altres matèries considerades, aquesta Llei dels procediments especials relatius a les pensions compensatòries s'aplica també al procediment d'execució de decisions internes dictades en aquest àmbit.

A part de disposar d'una normativa interna que permeti el reconeixement i l'execució de decisions en els àmbits previstos de forma ràpida i eficaç, el Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors i el Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i el restabliment de la custòdia de menors insten els estats part a designar una autoritat central encarregada de complir les obligacions dels convenis.

A escala interna, correspon al ministeri competent en matèria d'interior assumir les funcions d'autoritat central descrites en ambdós instruments internacionals. Seguint l'exemple d'altres estats, els advocats adscrits al Gabinet Jurídic del Govern són els encarregats de representar l'autoritat central andorrana i els qui han d'iniciar una acció davant la justícia quan l'autoritat central no hagi pogut aconseguir a través dels seus propis mitjans el reconeixement i l'execució de la decisió estrangera.

Ara bé, aquests convenis no impedeixen que qualsevol persona, institució o òrgan que consideri que s'ha vulnerat una decisió judicial o administrativa s'adrexi directament a les autoritats judicials de l'estat contractant.

Per tant, aquesta Llei estableix un procediment especial que s'aplica a qualsevol persona o òrgan interessats a fer reconèixer i/o executar decisions en els àmbits previstos, tant si prèviament s'ha adreçat a una autoritat central per executar la decisió estrangera com si no ho ha fet, i també a qualsevol persona o òrgan interessats a fer executar una decisió recaiguda en algun dels àmbits considerats.

La Llei recull les disposicions necessàries per fer efectius els convenis. En el cas dels convenis que ens ocupen, les decisions judicials i administratives no requereixen una anàlisi del fons sinó el reconeixement i l'execució. Amb aquest objectiu, la Llei estableix procediments curts per donar resposta immediata a la situació concreta. S'han pres com a punt de partida els procediments establerts en els articles 15 i 16 de la Llei transitòria de procediments judicials sobre el procediment previst a l'article 41.1 de la Constitució. Aquest darrer article fixa un procediment urgent i preferent per als drets i les llibertats reconeguts en els capítols tercer i quart del títol II de la nostra Carta Magna. En els casos de segrest internacional, aquesta interrelació és més evident perquè hi ha, d'entrada, un presumpte atemptat contra la llibertat, la integritat física i moral i la seguretat del menor, drets fonamentals recollits al títol II de la Constitució.

El capítol primer tracta de l'execució i el reconeixement d'una decisió administrativa o judicial en matèria de pensions compensatòries.

El capítol segon estableix una sèrie de disposicions que concreten aspectes determinats del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors i del Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i sobre el restabliment de la custòdia de menors.

En ambdós capítols, es determina quin és l'òrgan judicial competent i quin és

el procediment que caldrà seguir, tenint en compte que les matèries objecte dels convenis són en tots els casos urgents.

Finalment, per evitar possibles manobres dilatòries per part del deutor que puguin posar en perill la utilitat del procediment i dels instruments internacionals, la Llei imposa al deutor d'una pensió compensatòria l'obligació de consignar a la Batllia (o de garantir presentant un aval bancari) la quantitat deguda abans d'interposar recurs davant el Tribunal Superior de Justícia. Aquest requisit previ d'admissibilitat del recurs s'ha d'entendre en el marc d'uns procediments civils que pretenen el reconeixement de resolucions que es troben en fase d'execució, és a dir, quan el dret a la tutela judicial efectiva ja ha estat reconegut en el procediment seguit davant les autoritats judicials estrangeres.

Capítol primer. Disposicions relatives al Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries i a l'execució de les decisions internes en la matèria

Article 1

Autoritat judicial competent per executar i reconèixer les decisions estrangeres

L'autoritat competent per conèixer sobre l'execució o el reconeixement d'una decisió estrangera relativa a una pensió compensatòria és el batlle, en funció del torn ordinari que correspongui.

Article 2

Procediment de reconeixement de decisions estrangeres i d'execució de decisions estrangeres i internes

1. Quan el batlle rep una demanda, la trasllada immediatament a la persona deutora i convoca, dins del termini de sis (6) dies naturals, les parts implicades. Després d'escoltar-les i practicar les proves proposades i les decidides d'ofici, pot dictar, si ho estima oportú d'acord amb la urgència del cas, resolució de viva veu.

2. Per als casos de sentències dictades de viva veu se segueix el procediment previst a l'article 44 de la Llei transitòria de procediments judicials. En qualsevol cas, el termini per finalitzar el proce-

diment no pot superar els trenta (30) dies naturals.

Article 3

Denegació del reconeixement o l'execució d'una decisió estrangera

El Batlle pot denegar el reconeixement o l'execució de la decisió administrativa o judicial pels motius establerts en l'article 5 del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries fet a l'Haia el 2 d'octubre de 1973.

Article 4

Apel·lació contra la decisió

1. Contra la resolució dictada pel batlle es pot apel·lar a un efecte davant del Tribunal Superior de Justícia. El president del Tribunal designa la sala competent i, oïdes les parts, i si és el cas practicades les proves, la sala resol en el termini de trenta (30) dies naturals.

2. Com a requisit previ d'admissibilitat del recurs, la persona deutora de la pensió compensatòria ha de consignar la quantitat deguda a la Batllia o ha de presentar un aval bancari per aquest import.

Capítol segon. Disposicions relatives al Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors i al Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors i sobre el restabliment de la custòdia de menors

Article 5

Autoritat judicial competent

L'autoritat judicial competent per conèixer sobre una demanda de retorn d'un menor que ha estat objecte d'un desplaçament o d'una retenció il·lícita o sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de menors és el batlle de guàrdia. En cas de reconeixement i execució de les decisions en matèria de custòdia, el batlle pot decidir abreujar el procediment descrit als articles següents, sempre que es respectin els principis de tutela efectiva i de contradicció.

Article 6

Persona física, jurídica o òrgan que pot promoure el procediment

1. Poden promoure el procediment davant el batlle la persona, la institució o l'organisme que tingui atribuït el dret de custòdia del menor i l'autoritat central andorrana encarregada del compliment de les obligacions imposades pels convenis, i en representació d'aquesta darrera, els advocats adscrits al Gabinet Jurídic.

2. Les actuacions es practiquen amb intervenció del Ministeri Fiscal i els interessats poden actuar sota la direcció d'un advocat.

3. La tramitació del procediment té caràcter preferent i s'ha de fer en el termini de vint (20) dies naturals, a comptar de la data en què s'ha sol·licitat davant el batlle la restitució del menor, el reconeixement o l'execució d'una decisió en matèria de custòdia d'un menor.

Article 7

Legitimació per instar mesures provisionals

El Batlle, sigui d'ofici, a instància de qui promogui el procediment, personalment o mitjançant el seu representant, o a instància del Ministeri Fiscal, pot adoptar la mesura provisional de custòdia del menor prevista en aquesta Llei i qualsevol altra mesura que estimi oportuna per a la salvaguarda dels drets del menor.

Article 8

Citació a comparèixer de qui ha segrestat o retingut el menor

Promogut l'expedient mitjançant la sol·licitud, la qual ha d'anar acompanyada de la documentació requerida pel conveni corresponent, el batlle dicta, en el termini de vint-i-quatre (24) hores, resolució en què s'instà la persona que ha segrestat o retingut el menor que en un termini no superior a dos (2) dies naturals comparegui amb el menor i manifesti si accedeix voluntàriament a restituir-lo o si s'hi oposa per haver-hi alguna de les causes establertes en els convenis.

Article 9

Compareixença de qui ha segrestat o retingut el menor

1. Si la persona que ha segrestat o retingut el menor compareix i accedeix

a la restitució voluntària del menor, s'aixeca acta i el batlle ordena, mitjançant aute, la conclusió del procediment i el lliurament del menor a la persona, a la institució o a l'organisme titular del dret de custòdia, i si escau les costes i les despeses que siguin procedents.

2. Si a la compareixença la persona interessada s'oposa a la restitució del menor basant-se en les causes establertes en el conveni corresponent, l'oposició s'ha de substanciar pel procediment següent:

En el mateix acte de compareixença, el batlle cita les parts interessades, el Ministeri Fiscal i, sempre que sigui possible i separadament, el menor perquè exposin el que estimin oportú i, si escau, es practiquin les proves proposades o les que el batlle estimi convenients dins el termini de set (7) dies naturals, prorrogable fins a dos (2) dies naturals més.

3. Després de la compareixença i, si és el cas, després de practicar les proves pertinents, el batlle dicta aute dins dels dos (2) dies naturals posteriors, i resol en interès del menor, i en els termes previstos en el conveni corresponent, si és procedent o no és procedent restituir-lo.

Article 10

Efectes de la no-compareixença

1. Si la persona requerida no compareix, el batlle continua el judici en rebel·lia, escolta les parts interessades, el Ministeri Fiscal i, sempre que sigui possible i separadament, el menor, i ordena les mesures provisionals i cautelars que estimi pertinents amb relació al menor.

2. El batlle resol per aute dins dels dos (2) dies naturals següents a comptar de la data de la no-compareixença si és procedent o no és procedent la restitució, tenint en compte l'interès superior del menor i els principis del conveni corresponent.

Article 11

Recurs d'apel·lació

Contra aquest aute es pot interposar recurs d'apel·lació davant el Tribunal Superior de Justícia, a un sol efecte a no ser que el Tribunal estimi convenient admetre-ho a dos efectes. El recurs s'ha

de resoldre en el termini de deu (10) dies naturals.

Article 12

Despeses judicials

Les despeses derivades de la participació d'un advocat o dels procediments judicials les assumeix la part demandant excepte si acredita insuficiència de recursos econòmics i es pot acollir al benefici de justícia gratuïta o bé si el batlle imposa les costes a la part demandada.

Disposició addicional

En tot allò no previst en aquesta Llei, s'apliquen mutatis mutandis les disposicions previstes en la normativa processal civil i, d'acord amb l'especificitat d'aquests convenis, el batlle pot establir, si escau, terminis més curts.

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor el mateix dia de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 2 de febrer del 2011

Josep Dallerès Codina
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra
